

S

UGANDA

– Heldigvis har jeg skoleklubben

Miranda (6) vil ikke glemme bokstavene. Derfor vil hun snart tilbake til skolen.

UGANDA

Vil åpne privatskole

NORGE

Framtidens bistand er grøn

NIGER

Sjef i eget liv

ØYEBLIKKET

Det er glede,
Det er barnehage,
Det er kunnskap,
Det handlar om framtida.

TEKST: EGIL MONGSTAD
FOTO: ØYSTEIN VENÅS SØRENSEN

Veien ut av fattigdom starter første skoledag

I vår del av verden er skolebarna tilbake i klasserommene. Universitetene og høyskolene er åpne. Det er liv i skolegården. Men for millioner av barn er det ikke slik. Skolene står tomme, lærerne har funnet andre jobber, og barn går glipp av viktige år med kunnskap. Noen steder blir det meldt om at skoler for eksempel er tatt i bruk til husdyr.

For noen blir kunnskapsgapet for stort til at de klarer å hente det inn igjen. Bokstavene de hadde lært har ikke lenger mening og tallene ikke lenger noe innhold. Dette er en stor utfordring for landene det gjelder, men aller mest for barna og de unge som går glipp av viktig utdanning og kunnskap.

I Strømmestiftelsen har vi jobbet med utdanning gjennom hele pandemi. I Vest-Afrika har så å si alle våre Speed School-senter vært åpne, og barna har fått det tilbudet hurtigskolene har lovet dem. I Asia og Øst-Afrika har vi åpnet skoleklubber for at barna skal ha en trygg plass å være, men ikke minst for å hjelpe at barna ikke skal glemme tallene og bokstavene. I dette arbeidet har livsmestringskursene «Sjef i eget liv» spilt en stor rolle. Unge jenter som har fullført kursene har undervist frivillig og holdt håpet oppe for tusenvis av barn som ikke har vært på skolen gjennom pandemien.

Før pandemien gikk ni av ti barn på skolen. Nå må barna tilbake til skolene. Vi har en stor jobb å gjøre!

Egil Mongstad
Redaktør

- 9 Pandemi ga drømmejobben
- 12 Unge tar ansvar
- 16 Førjulsconsert
- 18 Mitt hjem - midtpunktet
- 20 Skole-gründer i Juba
- 22 Verden i bilder
- 24 2020 - et spesielt år
- 26 Hjertervenn
- 30 Utdanning viktigst
- 34 Jobben min - miljøforkjemper

ANSVARLIG REDAKTØR

Erik Lunde

REDAKTØR

Egil Mongstad

JOURNALISTER

Sofi Lundin
Fatoumata Dembélé
Barbra Nayiga Sebuyiira
Kristin Marie Skaar
Robert Otik

DESIGN

Innoventi

TRYKK

United Press

OPPLAG

18.100
S Kommer ut fire ganger i året
ISSN 2703-8513

Forsiden: I Uganda venter Hjertervenn Miranda på at hun snart kan komme tilbake til skolen. Foto: Barbra Nayiga Sebuyiira

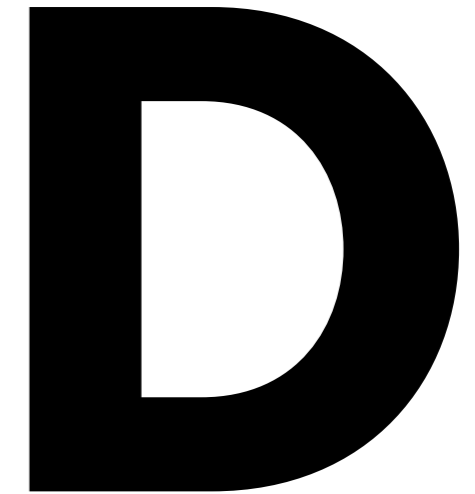
Strømmestiftelsen bekjemper fattigdom gjennom utdanning, jobbskaping og samfunnsbygging i 11 land i Asia og Afrika. Vi gir mennesker muligheten til selv å kjempe seg ut av fattigdom.

S er trykket på miljømerket, resirkulert papir og pakket i 100 prosent nedbrytbar biofilm som skal kastes i matavfall. Strømmestiftelsen er med i Innsamlingskontrollen.

Da koronapandemien stengte skolene, prøvde Rosette å ta sitt eget liv. Nå planlegger hun å åpne sin egen privatskole →

et er mars 2021: En smal, støvete vei leder ned til en liten helseklinikk i området Gganda, en bydel utenfor hovedstaden Kampala i Uganda. Inne i et trangt rom bak resepsjonen ligger en dame med drypp. Hun puster tungt, og hendene skjelver. I natt prøvde hun å ta sitt eget liv. Da koronakrisen kom, stengte skoler og universiteter på landsbasis. Rosette Kobusingye og tusenvis av andre privatskolelærere mistet jobbene sine over natten.

Oppsigelsen ble til et mareritt for firebarnsmoren som i alle år har vært familiens eneste forsørger. Uten penger til husleie, mat og skoleutgifter til barna, måtte alenemoren snu seg rundt raskt for å finne andre måter å tjene penger. Hun begynte å selge notatbøker til butikker i byen. Hun solgte hundrevis av bøker i uka, men pengene rakk bare til mat for dagen.

FRA SOVEROM TIL KLASSEROM

En dag fikk hun spørsmål fra en nabo om hun kunne undervise barna i området siden skolene var stengt. Uken etter hadde Rosette gjort soverommet sitt om til klasserom, og barna ble flere for hver uke som gikk. Hverdagen begynte å se lysere ut, før alt ble mørkt igjen. Stort arbeidspress, et dårlig ekteskap og økonomiske bekymringer fikk henne til å skrive et selvmordsbrev til barna sine. Hun tok to pakker med malariatabletter og gav en stor dose med antibiotika. Så ble alt svart. En time senere fant sønnen sin livløse mor i soverommet og ringte etter hjelp.

– Det er tungt å stå alene om alt, og mannen min har aldri støttet meg. Jeg orket ikke mer, sier

Rosette har 50 barn som hun underviser i sitt eget hjem. Nå planlegger hun å starte privatskole.

Rosette når Strømmestiftelsen møter henne hjemme hos seg selv noen uker etter hendelsen.

Nå har hun startet med undervisningen igjen og går til psykolog for å snakke om det som er vanskelig.

– Koronaen har tatt fra meg alt, men nå prøver jeg å se fremover. Jeg vil videre, sier hun og smiler til barna som sitter på gulvet foran henne.

Nå har hun rundt 50 elever som hun hver dag underviser fra hjemmet sitt. Koronakrisen har gjort livet hardt, men den har også åpnet for nye muligheter.

– Jeg er takknemlig for å leve, og jeg vil kjempe for å gjøre noe godt ut av denne situasjonen. Med litt støtte kan jeg komme nærmere drømmen om å drive min egen privatskole, sier Rosette.

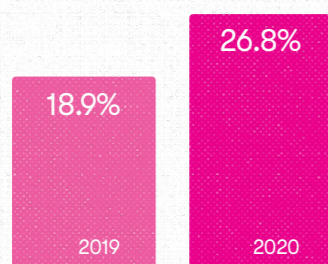
ØKT FATTIGDOM

Mens land som Norge har et veletablert sikkerhetsnett, er det bare et fåtall i Uganda som får sosial støtte. Det finnes sosiale sikkerhetsnett som helseforsikringer, pensjonsfondet NSSF, og statlig pensjonsordning, men deknningen er lav og utformingen av systemet er utilstrekkelig, ifølge flere kilder, deriblant en rapport fra Verdensbanken.

Det finnes ingen eksakte tall på hvor mange som har mistet jobben som følge av krisen, men at koronaen har ført til kraftig økning av fattigdom er godt dokumentert.

70%

av befolkningen i Uganda har mistet sin inntekt på grunn av pandemien.

Fattigdommen i Uganda har økt med 7,9 prosent etter at koronakrisen inntraff i 2020.

Kilde: International Growth Center, nov. 2020

Pandemien ga drømmejobben

På andre siden av byen møter vi Lawrence Mukisa (28). Han var maskinoperatør på en stor fabrikk i Kampala da pandemien kom. Han jobbet syv dager i uka og tjente 250,000 shilling (rundt 600 kroner) i måneden.

– Jeg gikk til den samme jobben i alle år. Men hele tiden hadde jeg også store drømmer om å gjøre noe helt annet. Da oppsigelsen kom, kom den som et sjokk, men det var også det som skulle til for å få en forandring. For meg ble pandemien også starten på noe nytt, sier Mukisa.

Når Strømmestiftelsen møter ham i den nyåpnede butikken i Kibuli, sitter han bak symaskinen og syr på en kjole som en kunde har bestilt. Med hjelp av sparepenger og et lån fra moren leier han et rom der han syr klær på bestilling.

– I alle år gikk jeg og drømte om akkurat dette. Det var dette jeg ville, men jeg klarte aldri å si opp jobben. Oppsigelsen ble faktisk det jeg trengte for å komme meg videre i livet, sier han og smiler.

Men å starte eget firma og virksomhet midt i en pandemi byr på utfordringer.

– Det vanskeligste er å opparbeide et kundennettverk og skape et navn. Men jeg er i gang, og jeg tenker at dette bare er begynnelsen på en lang reise. Drømmen er at jeg en dag blir en kjent merkedesigner. Denne jobben gir meg fred i sjelen, sier Mukisa.

Lawrence Mukisa ville bli skredder. Nå drømmer han om å lage sine egne merkeklær.

Koronapandemien vil tvinge verdssamfunnet til å tenkje nytt om klima, forvaltning, om gjenopning av verdsamfunnet og om bistand.

Framtidas bistand er grøn

Tekst og foto EGIL MONGSTAD – ARENDAL

Bård Vegar Solhjell er i Arendal. Arendalsuka er igang og avtaleboka til Norad-direktøren er full.

– Dette er ein fin plass å legge inn møter, seier han. Og direktøren har nok litt å snakke om. For det har vore dramatiske månader for global utvikling. Koronapandemien kan sende 100–150 millioner fleire menneske ut i fattigdom.

STØRRE SKILNAD

– Det blir fleire fattige, skilnadane vil auke. Dei som har det verst får det enda verre, seier Solhjell. Han synes det er urovekkande at ting tyder på at me her i Noreg kan komme godt ut av pandemien og meiner at det som er aller viktigst no er å få til det globale vaksinesamarbeidet slik at alle kan bli vaksinert.

– Det vil være heilt avgjerande. Me kan ikkje stille oss slik at me kjempar om å få meir vaksinar til oss sjølv, og den fattige verda ikkje får noko. Me veit at ein stor andel uvaksinerte kan auke faren for mutasjonar. Det kan råka oss alle. Kun med å vaksinere alle kan me nedkjempe viruset, seier Solhjell.

MÅ AUKE INNSATSEN

Norad-direktøren meiner pandemien gjer det kolossalt vanskeleg å nå bærekraftsmåla innan 2030.

– Etter fleire år med framgang i kampen mot fattigdom, er pandemien eit kraftig økonomisk og sosialt tilbakesteg. Bærekraftsmåla

blei satt høgt og det var utfordrande å bli samde om dei. Men dei er viktige, og måla står fast sjølv om pandemien gav oss eit slag midt i trynet, seier Solhjell.

– Kan det kome noko godt ut av dette?

– Det er interessant å sjå korleis verdssamfunnet har mobilisert. Vi har fått fram mykje vaksiner på kort tid, og pandemien har vist kor avhengige me er av kvarandre. I det ligg det òg ei forståing av at verda høyrer saman, meiner direktøren i Norad.

KLIMA OG MILJØFOKUS

Han er tydeleg på at når verdsamfunnet skal ta til på gjenopning, så er det ikkje ei gjenoppbygging vi treng, men nybygging. «Building forward better» heiter det på engelsk.

– Me kan ikkje bygge på fossil energi med dei gamle løysingane og vekstmodellane me hadde. No må me tenkje nytt og investere i nye og berekraftige løysingar, seier Solhjell.

Afrika vil ha eit enormt energibehov. 50 prosent av kvart nytt årskull framover vil komme frå dette kontinentet. Det betyr at Afrika må doble tilgangen på energi fram mot 2040.

– Dersom det skal skje med olje og gass vil det være ein massiv klimablunder. Afrika må gå føre og satse på grøn og fornybar energi og bli det grønt kontinentet, seier Solhjell.

JOBBSKAPING

– Det er store mogelegheiter for jobb i det grøne skiftet. Det gjeld både innan forskning, utvikling og i fornybar energi, seier Solhjell, og syner til at det er utviklingsbankar som ikkje vil finansiere energitiltak bygd på fossil energi.

Han seier at ein ikkje kan halde fram med jobbfokus utan å ta omsyn til klima og miljø og ser at bistandsorganisasjonane begynne å ta dette innover seg. Men framleis er dette eit tema som treng meir merksemd og diskusjon.

– Framtidas bistand er grøn. Omsynet til klima og miljø må være 100 prosent med, og I Norad kjem me til å stille tydelege klimakrav til partnarane våre, seier han.

VIKTIGE SAMARBEIDSPARTNARAR

Sivilt samfunn vil i uoverskueleg framtid vil være viktig for Norad, og organisasjonane utgjer nokre av dei mest kompetente på sine områder. Strømmestiftelsen er eit eksempel på det, seier Solhjell. Han understrekar også kor viktig privat sektor er, og viser til at pandemien har redusert private investeringar til fattige land med 42 prosent.

– Skal me nå bærekraftsmåla er det avgjerande at privat sektor på nytt vil investere i fattige land, seier han.

UTDANNING

Pandemien har teke millionar ut i fattigdom og bort frå klasseromma. Skular har stått tomme, og mange vil oppleve det vanskeleg å komme tilbake til skulen.

– Men born og unge må tilbake på skulebenken. Nøkkelen til Afrikas utvikling ligg her; at folk får utdanning og at det blir skapt nok jobbar. Pandemien har gjeve oss eit kraftig, men det er samstundes eit mellombels tilbakesteg, som det er mogeleg å ta fatt på og gjere noko med. Og det er her me no må ta til, sier Solhjell.

“

Omsynet til klima og miljø må være 100 prosent med i morgondagens bistand.

Bård Vegar Solhjell
Direktør Norad

Unge tar ansvar mot pandemien

Tekst EGIL MONGSTAD Foto STRØMMESTIFTELSEN

I over halvannet år har skolene i Nepal stått tomme på grunn av koronapandemien. Flere Samvad-senter og skoleklubber har likevel hatt fullt opp å gjøre.

Nepal har unge jenter som har gjennomført opplæring gjennom Samvad-programmet – Sjef i eget liv. De har tatt en viktig rolle med å informere og veilede gamle og unge, og hjelper barn til å holde liv i drømmen om skolegang og utdanning.

GODT SAMARBEID

– Mange barn glemmer bokstavene og alfabetet. Det de har lært forsvinner fort. I skoleklubbene får barna hjelp til å huske og repetere, slik at de ikke har så mye å ta igjen når skolene åpner igjen, forteller Strømmestiftelsens landdirektør i Nepal, Ramesh Shrestha.

Han sier Samvad-klassene spiller en svært viktig rolle, og forteller at jentene samarbeider tett med lokale myndigheter og politikere for å informere og formidle kunnskap om pandemien. Han forteller videre at de har hjulpet enkeltpersoner som har hatt behov for eksempel med å kontakte lokale myndigheter, og søke om hjelp de har krav på. De har også vært på grenseovergangene mellom India og Nepal og gitt gode råd om testing og eventuell karantene til folk som kommer fra India.

TAR ANSVAR

– Samvad har vært en god ting for oss og samfunnet vårt. Nå ser vi fullt ut hvordan programmet er med å utdanne og bevisstgjøre. Den hjelper ungdommene til å ta ansvar og til å tenke kritisk og se konsekvensene av sine valg, sier Ramesh Shrestha.

Han er svært tilfreds med hvordan Samvad har fått en tydelig posisjon og begynner å spille en viktig rolle i samfunnet. Nylig ble Samvad omtalt i et lengre innslag på nasjonalt TV. Innslaget

handlet om hvordan jenter som har gått ut av Samvad-klassene nå underviser unge gutter og jenter, og om hvordan Samvad har gjort det mulig for dem å ta den rollen de har tatt under pandemien. Målet for jentene er at barna de underviser skal kunne vedlikeholde kunnskapen de hadde fra før og fortsatt klare å holde liv i drømmen om skole og utdanning.

STOR BEGEISTRING

– Vi ser at de tar ansvar, jobber sammen og holder møter med foreldre. De møter politikere og lokale myndigheter og påpeker når landsbyer eller enkeltpersoner ikke får den støtten og hjelpen de har krav på.

De er med og bygger nettverk og organiserer grupper i landsbyene som samarbeider med lokale myndigheter, sier Shrestha.

Selv om han, på grunn av pandemien, ikke har hatt sjanse til å besøke arbeidet i landsbyene, merker han begeistring og oppslutning når han snakker med samarbeidspartnere. Han merker også hvordan lokale ledere og politikere forstår

betydningen av Samvad-programmet og hvordan det gjør unge mennesker til sjef i eget liv.

SLUTTER PÅ SKOLEN

– De har hjulpet mange mennesker som skal ha vaksine med å fylle ut papirer. Flere har også vært imot å ta vaksinen, men jentene har argumentert og overbevist skeptikerne om hvor viktig det er for alle at de blir vaksinert. Nå opplever de at politikere tar kontakt og vil at de skal informere og delta i møter de er med på.

Landdirektøren i Nepal er redd pandemien vil gjøre at mange, spesielt jenter, ikke kommer tilbake til skolen etter pandemien. Flere vil bli giftet bort, og mange vil begynne å arbeide.

– Pandemien vil gjøre gapet mellom rike og fattige enda større. Folk i byene har tilgang på internett og kan følge undervisning. Bare her er det stor forskjell, og den blir større. I Strømmestiftelsen vil vi bygge ned denne avstanden. Derfor har vi skoleklubber der vi underviser for å hjelpe barna slik at de ganske raskt kan følge undervisningen når skolene åpner igjen. Her bidrar også Samvad-programmet på en god måte, sier Ramesh Shrestha.

Ramesh Shrestha

→ I Nepal tar unge jenter fra Samvad-klassene våre ansvar og informerer om pandemien. Her fra en aksjon i en av landsbyene i Nepal.

← En jente fra en av Samvad-gruppene deler ut munnbind og snakker med noen barn om pandemien.

Fra nært og fjernt

17 år gamle Aduri Besra er elev på Strømmestiftelsens livsmestringskurs Shonglap. Nå er hun blitt en respektert leder og forbilde i landsbyen.

En inspirasjon og et forbilde

ET RENTEFRITT LÅN var det som skulle til for at Aduri Besra (17) kunne skape sin egen arbeidsplass.

Fattigdom gjorde at hun ikke ble ferdig med barneskolen. Faren var dagarbeider og tjente lite. Flere år senere ble Aduri med på Strømmestiftelsens livsmestringsprogram, Shonglap. Her lærte hun å dyrke grønnsaker, å sy og hvordan hun kunne holde husdyr.

Den unge jenta fikk hjelp fra organisasjonen Rangpur Dinajpur Rural Services (RDRS), en av Strømmestiftelsens samarbeidspartnere i Bangladesh. Med lån fra Goddi-fondet (et fond opprettet av en norsk giver) kunne hun kjøpe to geitekillinger. Så ble to til fire killinger, og snart kjøpte hun en kalv som hun avlet opp og solgte. For det kunne hun kjøpe en symaskin. Nå tjener hun penger på alt dette.

– Jeg er så stolt. Aduri er blitt et forbilde for oss alle, sier mor, Shamoli Kisku med et stort smil.

– Hun har vist oss at det faktisk er mulig å komme ut av fattigdom og fornedrelse. Det hun gjør har endret oss og landsbyen vår, sier landsbyens leder Albinus Kisku.

Edna Clay Msalasye (20) vil bli proffspiller og tjene penger på fotball.

Vil bli fotballproff

EDNA CLAY MSALASYE har store drømmer. 20-åringen fra Tanzania vil bli fotballspiller. Hun ante lite om at hun var knallgod i fotball da hun begynte på Bonga, vårt livsmestringskurs for ungdom.

Msalasye er nummer tre av seks søsken. Da faren døde, var hun bare åtte år gammel. Livet hennes tok en brå vending og hun måtte slutte på skolen.

Nå har hun blitt en del av det proffe fotballnettverket i Dar-es-Salaam, og hun håper fotballen kan bli et levebrød. Hun har også fått trener- og førstehjelpskurs og blitt inspirert til å kjempe for jenter og kvinner i lokalsamfunnet.

God innsats i Numedal

STRØMMESTIFTELSEN SAMARBEIDER MED flere folkehøgskoler og videregående skoler. Idrettsskolen Numedal Folkehøgskule er en av dem. Sist skoleår samlet elevene in 85 174 kroner til prosjektet «Sjef i eget liv». Kiosk, løping (bildet), svømming og isbading var noen av aktivitetene.

Vi takker for innsatsen og gleder oss til å fortsette samarbeidet også dette skoleåret.

Førjulstradisjon i over 30 år

«STILLE NATT HELLIGE NATT» er førjuls-konserten som i år etter år, og nå for 32. gang, samler folk til høytid og glede i norske kirker i ukene før jul. 49 konserter i 43 kirker fra Trondheim i nord til Kristiansand og Oslo står på plakaten denne gangen.

– Sammen med noen av landets fremste artister og musikere ønsker vi å forene høytid og glede. Respekten for budskapet og kirkerommet er tydelig, samtidig som leken og gleden får rom, sier produsent Tor Arne Ranghus.

Også dette året er Strømmestiftelsen med som arrangør. Deler av inntekten vil gå til vårt arbeid med utdanning i Vest-Afrika.

Med på årets turne er Alexander Rybak, Rune Larsen, Maria Haukaas Mittet, Hans Marius Hoff Mittet og Ingrid Berg Mehus. Musikere er Tove Kragset og Tov Espelid.

Heder til Strømmestiftelsen

STRØMMESTIFTELSEN HAR MOTTATT anerkjennelse fra Sør-Sudans regjering for sitt arbeid med inkluderende utdanning. Strømmestiftelsen har, sammen med en av lærerskolene i Sør-Sudan, stått i bresjen for å utvikle retningslinjer og pensum for inkluderende utdanning. Vi har også arbeidet med å utvikle ulike fritidsaktiviteter tilrettelagt for barn med funksjonsnedsettelse.

Esther Akumu Achire, direktør for kjønn, likestilling, inkluderende utdanning og utdanning generelt, roste Strømmestiftelsen for det utrettelige arbeidet som blir gjort for å løfte frem og sette søkelys på de mest sårbare og risikoutsatte barna i landet.

Foto: Fredrik Arff

Førjulskonsert mot fattigdom

Det er sommer i hovedstaden. Men for Maria Haukaas Mittet og mannen Hans Marius Hoff Mittet handler disse dagene om jul.

Tekst og foto EGIL MONGSTAD — OSLO

Akkurat nå holder jeg på med en ny juleplate, så du kan si det blir mye jul for tiden. Og få uker etter at juleplaten er i boks, begynner oppkjøringen til julekonsertene «Stille natt Hellige natt», sier Maria Haukaas Mittet og smiler.

I år er det syvende gang hun deltar, og denne gangen også sammen med mannen Hans Marius, som er med for tredje gang. I alt skal de, sammen med Rune Larsen, Alexander Rybak og Ingrid Berg Mehus, og musikerne Tove Kragset og Tov Espelid, besøke 43 kirker fra Trondheim i nord til Kristiansand og Oslo i

← Samarbeidet med Strømmestiftelsen betyr mye, sier Hans Marius og Maria, som gleder seg til førjulskonserten.

sør og holde 49 konserter i november og desember.

– Nei, vi blir ikke lei. Det er en del av jobben vår, men det er mer enn det. Julen har sin egen stemning, og for oss er det både fint og meningsfylt å være med å skape et pusterom i en, kanskje for noen, stresset førjulstid. Å skape god førjulstemning og formidle god musikk med godt innhold i ukene før jul, er en god opplevelse, sier ekteparet.

– Jeg gleder meg mye til dette. Jeg er glad i kirkene våre og har jo vokst opp med dem. Og så er det fint å få jobbe og være sammen med Maria en hel måned. Vi jobber ofte hver for oss og på ulike tidspunkt av døgnet. Nå skal vi være sammen hele tiden, det blir fint, sier Hans Marius.

BEKJEMPE FATTIGDOM

Samarbeidet med Strømmestiftelsen er en styrke for konserten, mener de to artistene. I en årrekke har «Stille natt Hellige natt» samarbeidet med stiftelsen i Kristiansand, og deler av billettinntektene går til å bekjempe fattigdom.

– Samarbeidet betyr mye når vi turnerer i kirkene. Mye i jula handler om å gi. Når du kjøper en billett til konserten, er du med å bekjempe fattigdom i et av landene Strømmestiftelsen arbeider i. Det synes vi er godt å være på, sier ekteparet.

FORANDRER LIV

Denne gangen vil pengene gå til utdanning for barn i Vest-Afrika. I regionen er det flere millioner som av ulike grunner ikke er på skolen. «Stille natt Hellige natt» skal være med å gjøre at flere av disse barna kan få en utdanning.

– Jeg har vært så heldig å få se Strømmestiftelsen i arbeid i Kenya. Det gjør inntrykk når en møter mennesker som har fått livet sitt forandret gjennom arbeidet til stiftelsen. Vi er artister og arbeider i et yrke der det er lett å bli navlebeskuende. Men inntrykkene og møter med menneskene i prosjektene betyr

Fra konserten i Kristiansand domkirke i desember 2020

Stille natt hellige natt

Med på årets turne er: Alexander Rybak, Rune Larsen, Maria Haukaas Mittet, Hans Marius Hoff Mittet og Ingrid Berg Mehus. Musikere er Tove Kragset og Tov Espelid.

Billetter og turneliste:

taran.no/stille-natt-hellige-natt-2021

mye, gjør oss litt mer ydmyke og hjelper oss til å se og sette pris på hvordan vi selv har det, sier Maria og Hans Marius.

UTDANNING FOR JENTER

Nå gleder de seg til turneen, og til at de kan bruke seg selv og bruke den gaven de har fått til å formidle god sang og stemning i førjulstiden. Og så betyr det noe at det er et kristent aspekt i dette, sier Hans Marius.

For begge betyr det mye at konserten skal bidra til utdanning for jenter.

– Skal et land vokse og utvikle seg er det viktig at også jenter får utdanning og at kvinner får arbeid. Det er fint at vi får være med på dette, og at det vi er gode på kan bidra til at andre får det bedre. Det betyr mye, sier Maria og Hans Marius Mittet.

Timbuktu - navnet klinger eksotisk og spennende. I den myteomspunne byen, nord i det vestafrikanske landet Mali, bor Lala Cissé (60) med barn og barnebarn.

Midtpunktet

Tekst og foto FATOUMATA DEMBÉLÉ – TIMBUKTU, MALI

Huset hun bor i er bygget av jord, leire og strå. Fra gata kommer du inn på en gårdsplass. Her møtes venner, naboer og familie. Her er det kokeplass og et område der husholdningen også oppbevarer hakker og spader og andre saker og arbeidsredskaper de har bruk for.

Innenfor den åpne plassen er det to separate rom, et oppholdsrom og et soverom. Begge rommene blir brukt til soverom for den store familien. Om kvelden legger de ut matter på gulvet som de sover på, og om dagen blir det ene rommet gjort om til arbeids- og oppholdsrom.

Lala er med i en spare- og lånegruppe, og hun tjener penger på å lage smykker som hun selger i området og til nabolandet Mauretania.

60-åringen har åpnet hjemmet sitt slik at både naboer, medlemmer i spare og lånegruppen og andre kan sette seg på mattene hun har lagt ut på gårdsplassen. Og der jobber de sammen med hver sine aktiviteter. Felles for dem alle er at arbeidet gir en liten inntekt.

SPAGHETTI, som den blir laget her, er tradisjonsmat nord i Mali. Mel og vann røres sammen til en deig som i små porsjoner rulles i håndflaten til spagettitråder. Mengden på brettene på bildet har det tatt flere kvelder å lage. Det er flere hundre spagettitråder og holder til to - tre måltider for en familie på ti. Dette er mye og tidkrevende arbeid som ofte blir gjort sammen med den gode samtalen når nabokvinner sitter sammen hos hverandre utover kvelden.

PERLER i ulike farger og fasonger til armbånd og halskjeder er det Lala tjener pengene sine på. Det er populært i området. Også her i Norge er perler inn for tiden.

FAMILIE OG NABOER

går inn og ut hos hverandre. Her er naboenes barn og Lalas egne barn og barnebarn i skjønn forening. Denne dagen hadde Lala, som sitter i grønt, vært og kokt hos en nabo før hun kom hjem. På gårdsplassen bretter de ut matter de kan sitte på, og utover i den svale ettermiddagen kan latteren sitte løst, og praten gå lett.

EN MORTER er viktig i en husholdning. Her er det to store mortere. Begge står opp ned. Grunnen er at rommet der en maler og knuser bønner og korn ikke skal forurennes av fugler og husdyr, eller av sand når de hyppige vindene kommer.

HUSET til Lala ligger i en av forstedene til Timbuktu. Det er bygget av jord, leire og strå. Dekorative streker pryder inngangspartiet til hjemmet. Fra to rør som stikker frem like under taket samler de regnvann som de bruker til vask og til drikke for sauer og geiter.

Skole-gründer i Juba

For fire år sidan starta William Wol Wol ein eigen barne- og ungdomsskule i utkanten Juba i Sør-Sudan. No har han lagt ned denne skulen og bygd ein ny skule nærare byen.

Tekst og foto ROBERT OTIK OG EGIL MONGSATD— JUBA, SØR-SUDAN

Det er ungar i skulegarden. Born fulle av forventning, og lystne på å lære, står på rekke og rad utanfor klasseromma. Her i dette området har dei aldri hatt skule tidlegare. Men no ventar lærarar og klasserom på borna. William har bygd ein ny skule her nettopp for at her kunne han gje utdanning til fleire born. Her har han kjøpt land, og treng med det heller ikkje betale for å leige jord til skulen, slik han gjorde før. Her har han meir plass til å utvide når han treng det, og han vil ha meir plass til å gje fleire born ei utdanning.

William(32) er fattigguten som ville bli lærar. Det var draumen hans. No er han lærar og rektor med eigen skule. Heime i Aweil, ein by nord i Sør-Sudan, underviste han som frivillig i fleire år. Men han ville ta utdanning og kom inn på lærarskulen i Rombur. Den ligg i utkanten av Juba og er ein av fire statlege lærarskular i Sør-Sudan som er støtta av Strømmestiftelsen. Her fullførte han utdanninga, og etter eksamen starta han ein skule ikkje langt unna.

– For å få meir plass og fleire elevar har han nyleg flytta denne skulen. No har han vel 200 elevar, mot 900 på den gamle skulen. Men talet kjem til å stiga raskt. I det nye området er det ikkje andre skular, og snart vil det kome fleire

born til skulen hans. William ser verdien av utdanning og kor viktig dette er for borna og framtida til Sør-Sudan, seier landkoordinator for Strømmestiftelsen i Sør-Sudan, Robert Otik.

No har han ni lærarar på lønnslista, seks menn og tre kvinner. To er lærarutdanna. Dei andre tek utdanning mens dei er i jobb. Denne etter-utdanninga er også støtta av Strømmestiftelsen, og er sær viktig for å få fleire kvalifiserte lærarar. Skulen har ei foreldregruppe med 15 medlemmar, sju menn og åtte kvinner. Nokre av lærarane slutta då skulen blei flytta, og andre på grunn av koronapandemien. Skulepengar og eigne fond, i tillegg til støtte gjennom programmet Girls Education South Sudan (GESS) som er administrert av Strømmestiftelsen, gjer at skulen kan klare seg økonomisk.

– Me strekker oss mot å bli ein god skule som gjev elevane kvalitetsundervisning. Det er mottoet vårt og det me ynskjer for skulen vår, seier læraren og rektoren.

Og kvalitet leverer dei. For nokre få år sidan hadde skulen ein av dei beste elevane i matte-matikk. I ein nasjonal test fekk han 94 av maksimalt 100 oppnåelege poeng.

Rektor William Wol Wol i et av klasserommene på den første skolen han bygde.

66

Me strekker oss mot å bli ein god skule som gjev elevane kvalitetsundervisning

William Wol Wol

Sør-Sudan er det landet i verda med flest born i grunnskolealder (72% i 2018) som ikkje får utdanning. Landet har også stort underskot på kvalifiserte og utdanna lærarar.

1/3

Ein av tre skular er enten øydelagt, stengt, eller okkupert og teke i bruk til andre føremål.

1.400

I 2020 var 1400 born og unge på førskule, grunnskule gjennom Strømmestiftelsens arbeid med utdanning i Sør-Sudan.

57.346

På 774 senter fekk 57.346 jenter hjelp til skulegang gjennom programmet GESS (Girls Education South-Sudan).

384

personar fekk lærarutdanning gjennom programmet «Together for inclusion», eit program retta mot personar med funksjonsnedsetjing, fekk 31 personar hjelp.

9,5 mill.

I 2020 brukte Strømmestiftelsen over 9,5 millionar kroner på utdanning i Sør-Sudan.

NEPAL

Fire venter på veg til skulen. På ryggen ber dei skulebøkene sine, bøker med kunnskap som bærer i seg håpet om ei framtid utanfor fattigdom. Fattigdomens bør tyngjer, kunnskap er det lett å bære. I Strømmestiftelsen skal me nedkjempje fattigdom, difor er skulegang og utdanning jobb nummer ein. FOTO: EGIL MONGSTAD

← NEPAL

Ei ung kvinne i Nepal har skapt sin eigen arbeidsplass og opna restaurant. Jobbskaping er noko av det Strømmestiftelsen legg vekt på i kampen mot fattigdom. Eit arbeid som kan gje inntekt er heilt avgjerande for familien. Det skaper stoltheit og tryggleik for utdanning, helse og velferd. FOTO: ØYSTEIN VENÅS SØRENSEN

Verden i bilder

↑ SØR-SUDAN

Tre jenter les saman. Biletet er frå ein skule i Sør-Sudan. I dette landet er det svært mange born som ikkje får skulegangen dei har krav på. For Strømmestiftelsen er utdanning eit hovudsatsingsområde. Vegen ut frå fattigdom startar ofte i klasserommet. FOTO: EGIL MONGSTAD

→ MALI

Glede. Ei ung kvinne les høgt frå ei bok. Når bokstavane får betydning, får også bøkene innhald. – Når me kan bokstavane og talla får meining, kan ingen lure oss på marknaden lenger, fortel ei kvinne. Ved å styrke kvinners stilling styrker ein også familien. Difor er vaksenopplæring av kvinner så viktig i kampen mot fattigdom. FOTO: EGIL MONGSTAD

Covid 19 gjorde at 2020 ble et spesielt år. Vi har sett på hvordan vi gjennomførte aktivitetene våre i året som gikk.

Et spesielt år

For Strømmestiftelsen ble 2020 et spesielt og krevende år. Følgene av Covid 19 viste seg ganske med en gang. Land etter land stengte ned, jobber ble satt på vent, arbeidsplasser ble borte og skoler ble stengt. Familier ble også nødt for å være hjemme slik at de kunne være trygge. Samtidig mistet de den lille inntekten de hadde.

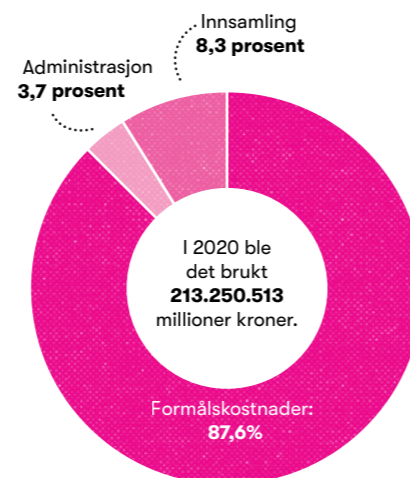
Året ble på mange vis svært utfordrende for Strømmestiftelsens arbeid. Samtidig viste det seg at måten vi arbeider på, gjennom lokale organisasjoner, var en stor fordel for oss. Vi har ingen norske medarbeidere ute som vi måtte kalle hjem, men vi kunne fortsette arbeidet i prosjektene gjennom våre lokale samarbeidspartnere. Med gode sikkerhetsrutiner og stor oppmerksomhet på pandemien, klarte vi slik å opprettholde en stor del av aktivitetene i prosjektene våre i de 11 landene vi arbeider i.

Det har vært viktig, for pandemien satte tidlig tydelige spor etter seg. En undersøkelse fra Nepal, et av våre samarbeidsland, viser at på de fem første månedene i 2020 hadde 28 prosent av alle dem som er i prosjektområdene våre mistet inntektene sine, og 18 prosent av dem opplevde matmangel og sult.

Globalt ble det også registrert en kraftig økning i kjønnsbasert vold på nærmere 50 prosent. Belastningen med hjemmeskole ble også utfordrende, og 80 prosent av alle barna og foreldrene som ble spurt sa at hjemmeskole var en stor utfordring.

Det siste året har vi opplevd stor støtte fra våre givere, både private givere og store internasjonale og nasjonale organisasjoner. I 2020 økte inntektene våre med tre prosent.

Vår visjon om en verden fri for fattigdom er nok mer relevant nå enn noen gang før, og sammen med våre givere, samarbeidspartnere og støttespillere skal vi fortsette å bekjempe fattigdom og arbeide for lokalsamfunnene og menneskene vi er satt her for å tjene.

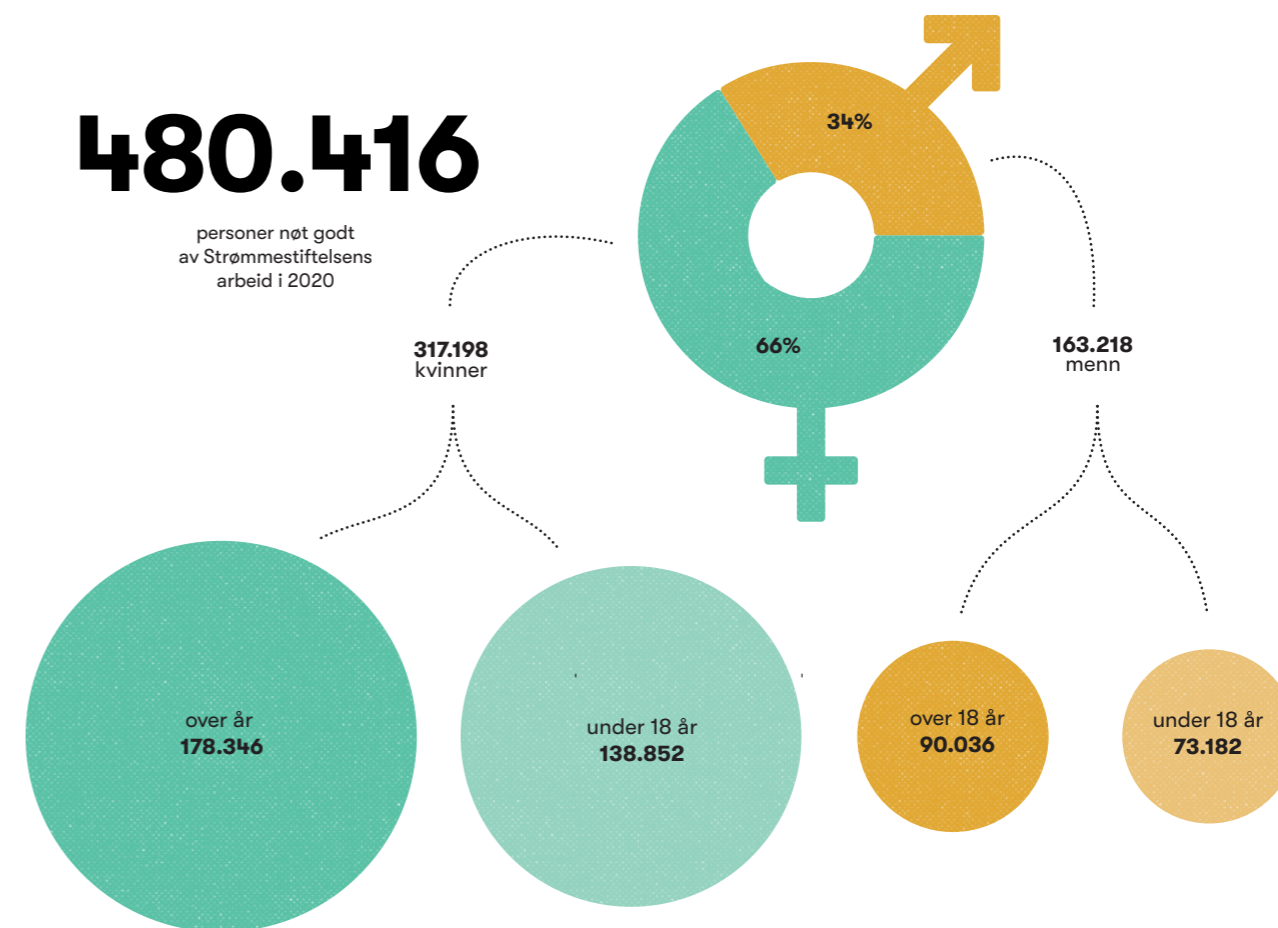
Slik ble pengene brukt
I alt ble det samlet inn 218.247.778 kroner i 2020. Vel 98 millioner av disse kommer fra offentlig sektor. Resten er gaver fra fast givertjeneste, organisasjoner, næringsliv, private givere og så videre.

LES MER
Les mer fra årsrapporten 2020 på [strommestiftelsen.no/file/sf-annual-report-2020.pdf](https://www.strommestiftelsen.no/file/sf-annual-report-2020.pdf)
Eller ring oss på 38127500 og vi sender deg et eksemplar.

480.416

personer nøt godt av Strømmestiftelsens arbeid i 2020

Noen tall fra 2020

405

Det ble produsert 405 skolepulter av resirkulert plast i Mali

33.440

personer, 80 prosent kvinner, var med i 1266 spare- og lånegrupper.

25.677

Ungdommer i mindre grupper og i ungdomsklubber lagde munnbind og delte ut informasjonsbrosjyrer om Covid 19, og sanitetspakker til 25 677 familier på Sri Lanka.

21.029

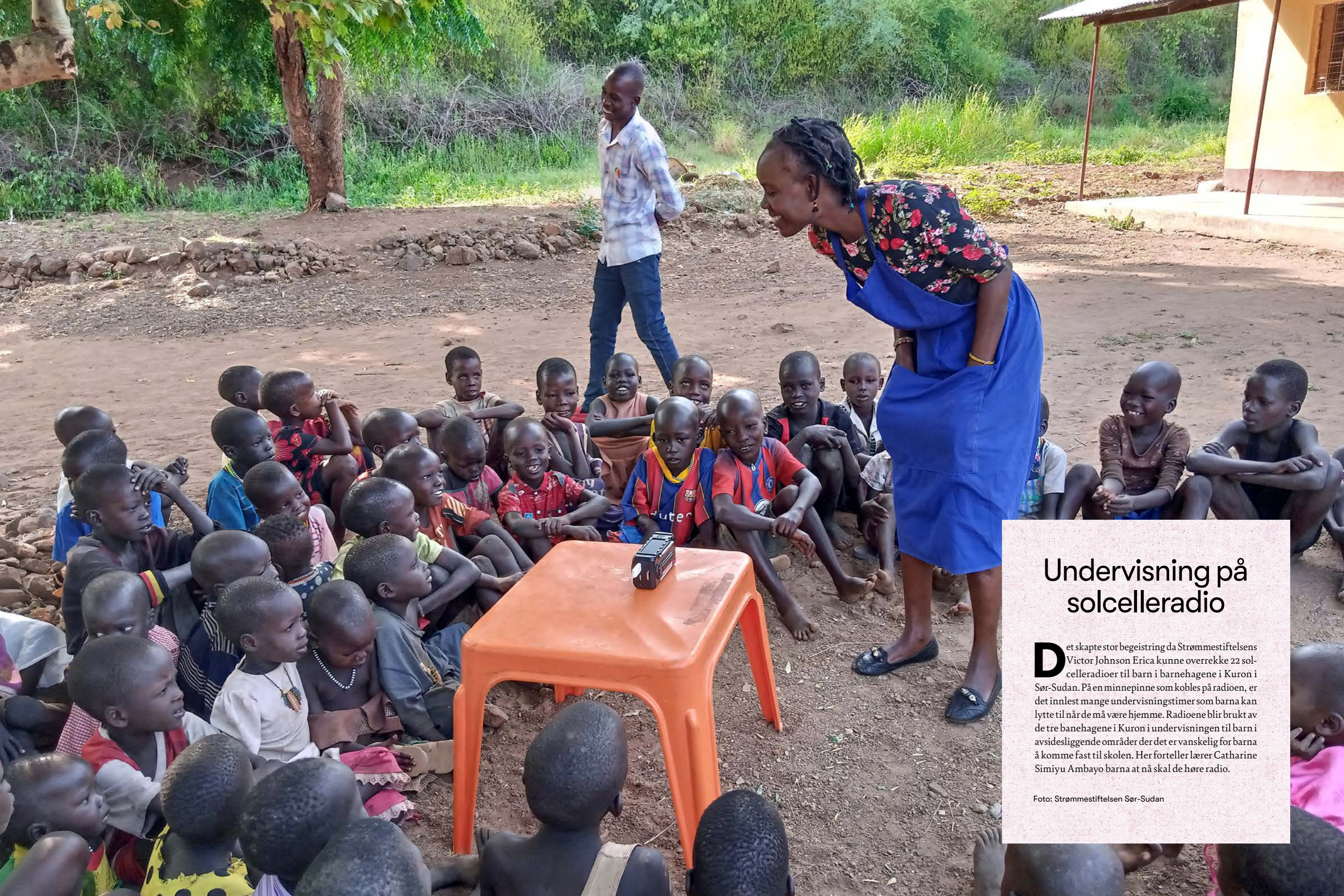
barn fikk begynne på skole ved 775 Speed School-sentere i Vest-Afrika.

9.079

ungdommer, 84 prosent jenter, ble med i 379 Samvad eller Shonglap-senter og gjennomførte vårt livsmestringskurs.

169

I Uganda ble det delt ut 169 solcelleradioer. Radioene ble brukt i fjernundervisning. 5262 barn hadde glede av å kunne følge undervisningen på radioene.

Undervisning på solcelleradio

Det skapte stor begeistring da Strømmestiftelsens Victor Johnson Erica kunne overrekke 22 solcelleradioer til barn i barnehagene i Kuron i Sør-Sudan. På en minnepinne som kobles på radioen, er det innlest mange undervisningstimer som barna kan lytte til når de må være hjemme. Radioene blir brukt av de tre barnehagene i Kuron i undervisningen til barn i avsidesliggende områder der det er vanskelig for barna å komme fast til skolen. Her forteller lærer Catharine Simiyu Ambayo barna at nå skal de høre radio.

Foto: Strømmestiftelsen Sør-Sudan

Merinda plukker egg og mater hønene før hun går til skoleklubben. Hun er glad hun har klubben, uten hadde hun glemt bokstavene.

Begynte i skoleklubb da korona kom

Barnehagen til Merinda (6) stengte under pandemien. Nå går hun på skoleklubben de voksne i landsbyen har startet.

Tekst og foto BARBRA NAYIGA SEBUYIIRA — UGANDA, KAREN KILANE

Jeg har matet hønene og hentet inn seks egg. Nå går jeg på skoleklubben, sier seksåringen Merinda.

– Nå håper jeg korona snart forsvinner slik at jeg kan begynne i første klasse. Heldigvis har jeg skoleklubben å gå på mens jeg venter, ellers hadde jeg jo glemt alle bokstavene jeg har lært meg.

Bestefar ler og vinker etter henne når hun løper mot vennene som skal samme vei. Seksåringen bor sammen med bestefar Mudhungu, hans kone og noen av barna hans. De bor i en landsby sør-vest i Uganda, et land som har vært hardt rammet av korona-pandemien. Mens de eldste elevene nå er tilbake på skolen, er det fremdeles ikke kontroll nok på smitten til at småskolene har gjenåpnet. Derfor er det heller ikke lov å besøke Merinda på skoleklubben.

Hun er et av mange barn som har måttet vente på å begynne på skolen. Hun skulle

egentlig ha startet i første klasse nå i vår.

– Da pandemien kom i mars i fjor, gikk Merinda i barnehagen. Hun kom stadig hjem og fortalte om alt hun hadde lært. Barn i den alderen er jo så klare for å lære, sier bestefar og smiler.

– Merindas favoritt i barnehagen var noe hun kalte samlingstimen. Det var jo ikke sånn da vi var små, men hun fortalte meg om hvordan de eldste barna fikk lære ting som var lurt å kunne når de skulle begynne på skolen. Men så stengte barnehagen, og nå er det ingen som helt vet når førsteklasingene kan begynne på skolen, sier bestefar Mudhungu litt oppgitt.

Han er bekymret for barna i landsbyen. Mange av de store barna møtte ikke opp da skolen startet for dem. Noen er redde for viruset, men mange har tatt seg jobber. Familiene deres er nå faktisk avhengige av ekstrainntekten det gir dem for å kunne kjøpe nok mat.

– Men det er jo på skolen framtiden ligger, sier han.

Lærerne og de voksne i landsbyen bestemte seg til slutt for å starte en skoleklubb for de yngre barna. De merket at mange var i ferd med å glemme viktig kunnskap.

– Barna er sammen i små grupper hvor de repeterer, lærer og får lekser. Klubben er for alle som går siste året i barnehagen og alle i småskolealder. Og både Merinda og jeg er klokkeklare på en ting: Når skolen gjenåpner, så skal hun være der, sier bestefar og smiler stolt til barnebarnet sitt, som løper ut for å se etter hønene.

66

Nå er det ingen som helt vet når førsteklasingene kan begynne på skolen

Mudhungu, Merindas bestefar

Som Hjertevenn hjelper du barn til en trygg hverdag, oppvekst og fremtid!
Gjennom barnehager og skoler hjelper Strømmestiftelsen barn i noen av verdens fattigste land. Bli med du og – sammen kan vi hjelpe enda flere.
Bli Hjertevenn: strommestiftelsen.no/hjertevenn

Utdanning viktigst i kampen mot fattigdom

Pandemien har tatt millioner barn og unge ut av skolen. – Det haster å få barna tilbake til i klasserommene, sier generalsekretær Erik Lunde i Strømmestiftelsen.

Tekst KRISTIN MARIE SKAAR Foto EGIL MONGSTAD

Tre av fem nordmenn mener utdanning er viktigst for å bekjempe fattigdom, viser en undersøkelse foretatt av YouGov på vegne av Strømmestiftelsen.

– Oppfatningen i befolkningen er godt dokumentert i historien gjennom de siste 30 årene. En enorm satsning på skolegang, ikke minst mot jenter og kvinner, har bidratt til at mer én milliard mennesker har kommet seg ut av ekstrem fattigdom, sier Erik Lunde, generalsekretær i Strømmestiftelsen.

Mens norske elever nå er godt inne i et nytt skoleår, har utallige barn og unge over hele verden ikke vært på skolen på halvannet år. Da koronapandemien kom, stengte skoler ned i 190 land. Minst 500 millioner barn og unge stod uten noe skoletilbud.

MÅ SATSE PÅ BARN OG UNGE

Generalsekretæren er bekymret for utviklingen:

– Pandemien har snudd en positiv utvikling på hodet. Akkurat nå haster det med at både myndigheter og utviklingsorganisasjoner intensiverer arbeidet for å gi tilgang til utdanning. Vi vet at veien ut av fattigdom starter første skoledag, sier Lunde.

Strømmestiftelsen satser tungt på utdanningsprogrammer i 11 av verdens fattigste land. Gjennom alternative skoletilbud, som såkalte «Speed Schools», jobber vi for å få barn og unge, som av ulike grunner ikke er på skolen, raskt tilbake til skolebenken. Under pandemien har disse tilbudene blitt enda viktigere.

– Nesten halvparten av verdens fattigste i dag er barn under 14 år. Skal vi gjøre noe med dette, må flere få tilgang til utdanning. Med pandemiens konsekvenser er vi nødt til å tenke alternativt i dette arbeidet, påpeker Lunde.

MER MOTIVERTE TIL Å HJELPE ANDRE

I undersøkelsen sier 16 prosent av befolkningen at de har et sterkere ønske enn før om å hjelpe mennesker i fattige deler av verden, mens 44 prosent av befolkningen sier at motivasjonen er uendret og at de bidrar med det de kan. Det er særlig unge voksne under 30 år som er blitt mer motiverte for å hjelpe.

– I en tid som har vært tøff for mange, har vi også blitt mer oppmerksomme på hvordan andre mennesker har det. Ikke minst er dette gledelig for oss som arbeider med å bekjempe fattigdom, sier Lunde.

66

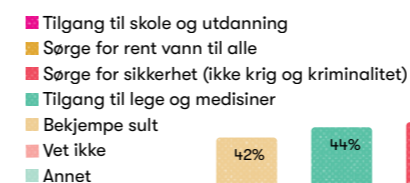
Vi vet at veien ut av fattigdom starter første skoledag

Erik Lunde, generalsekretær i Strømmestiftelsen

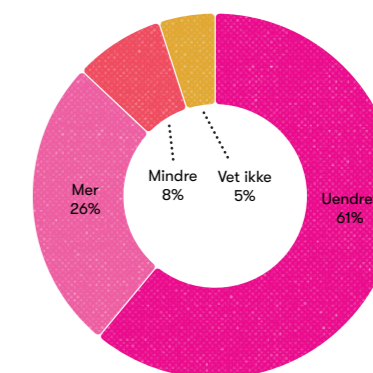

– Nå haster det med at myndigheter og organisasjoner øker arbeidet med utdanning, sier Erik Lunde, generalsekretær i Strømmestiftelsen.

NORDMENN HAR TRO PÅ UTDANNING

Hvilken eller hvilke av følgende ting mener du har best effekt for å bekjempe fattigdom i verden?

Har pandemien gjort deg mer eller mindre motivert til å hjelpe andre mennesker i vanskelige situasjoner?

KILDE: YOUGOV/STRØMESTIFTELSEN

Sjef i eget liv

Souweiba Illiassou smiler bredt. Livsmestringsprogrammet «Tamadash» i Niger har virkelig gitt henne noe å tenke på.

Tekst og foto FATOUMATA DEMBÉLÉ – MAIHIDINI, NIGER

Det er viktig å ta gode beslutninger, sier 20 år gamle Souweiba og ser seg rundt. De få trærne som omkranser landsbyen får stå i fred nå.

– Nå har vi lært hvorfor det er viktig at vi ikke hugger disse. Det har ukene på Tamadash-senteret lært oss, sier Souweiba.

Sammen med 26 andre unge jenter har hun fulgt undervisningen. De fleste jentene i klassen har sluttet på skolen. Noen fordi de måtte gifte seg, andre på grunn av koronapandemien og mange av fattigdom. Av de 26 jentene er 15 av dem gift og en er gravid. Yrkesopplæring er en viktig del av kurset. 22 av elevene har valgt å lære mer om hvordan de kan avle opp husdyr, og fire ønsker å lære broderi og håndarbeid.

HOLDNINGSSKAPENDE ARBEID

Souweiba Illiassou måtte slutte på skolen da pandemien kom. Men hun var rask til å bli med da livsmestringskurset Tamadash – Sjef i eget liv – startet opp.

– Det har vært så bra. Jeg har lært så mye om meg selv og min egen kropp, og hvordan jeg skal ta vare på meg selv. Sammen med klassen har vi hatt kampanjer og informert om koronaviruset, barneekteskap, miljø, klima og om hvordan en kan beskytte seg mot malaria. I klassen har vi gjort en avtale om at vi skal arbeide for å ta vare på miljøet og klimaet. Derfor skal vi begrense hugging av trær. Det hadde ikke skjedd uten Tamadash, sier 20-åringen. Niger er et av de

fattigste landene i verden, og hugging av skog til brensel har gjort store deler av landet sårbart for erosjon og ørkenspredning.

Nå har hele gruppa også begynt å lage karameller som de selger, og på den måten kan hvert medlem spare noen få kroner i uka.

GODT MED FELLESSKAP

Niger har en ung befolkning, og mer enn 70 prosent av landets nærmere 24 millioner mennesker er under 25 år. Niger toppe også listen over land med flest barneekteskap. Minstealderen for å gifte seg er 15 år, men mange blir giftet bort allerede i 11-12 årsalderen.

For å ta opp kampen mot dette er utdanning et av de aller viktigste våpnene, og Tamadash er et redskap i den kampen. I likhet med sine søsterprogrammer Bonga, Samvad og Shonglap i Øst-Afrika og Asia, er Tamadash et dialog-program, der ungdommene i fellesskap drøfter kjente utfordringer og oppdager nye. De lærer å arbeide og snakke sammen om livets mange store og små utfordringer. Kurset varer i ni måneder og inkluderer lese- og skriveopplæring og en yrkesutdanning som gir dem kunnskap nok til å starte en inntektsbringende virksomhet.

Nå er Souweiba og hele klassen rollemodeller for de unge jentene i landsbyen. Og landsbyhøvdingen er glad for at Tamadash startet i hans landsby.

– Det gjør noe med oss, det forandrer oss og

Tamadash gir meg nye tanker og betyr mye for meg og landsbyen min, sier Souweiba Illiassou.

Denne jobben betyr mye og er bra for alle. Jeg er stolt over at jeg kan være med på dette, sier Rachelle Dembéle.

Hver dag samler Rachelle Dembéle plast som leverer til resirkulering. Her veier hun dagens funn.

NAV N Rachelle Dembele (42)

BOSTED San, Mali

SIVIL STATUS Gift og mor til ti barn

INNTEKT 130 kroner i uka +
inntekter fra salg av grønnsaker

ARBEID Samler plastsøppel, selger
grønnsaker

Rachelle Dembéle (42) samler plast i store sekker og redder miljøet i hjembyen San, der hun bor sammen med mannen og ti barn.

Gull i gammel plast

Text og foto FATOUMATA DEMBÉLE – SAN, MALI

Rachelle begynner arbeidsdagen tidlig på markedet, der hun selger ferske grønnsaker. Etter det tar hun med seg tomme striesekker på ryggen og går ut i den lokale plastjungelen. For her er det plast så det rekker. Den ligger nærmest overalt: i veikanten, på åpne jorder og i de få trærne som gror her. Plast utgjør et stort forurensings- og miljøproblem her.

ARBEIDSPASS

For å gjøre noe med dette har Strømmestiftelsen startet et prosjekt som går ut på å resirkulere platen. Platen blir samlet inn av kvinner, de fleste er medlemmer i spare- og lånegrupper, og platen de selger gir dem en god ekstraintekt. Platen blir smeltet, og avbæreposer, plastkanner, og all den plastsøpla som ødelegger miljø og trivsel i den tørre og varme ørkenbyen i Mali, blir det laget skolepulter.

– Denne jobben gjør meg stolt. På en uke kan jeg samle inn rundt 80 kilo plast. Det gir meg en inntekt på rundt 8000 CEFA, (ca. 130 kroner) sier Rachelle Dembéle med et stort smil. Det er penger hun kan legge på toppen av annen inntekt og som dekker mye av husholdningsutgiftene, og andre utgifter som innskudd i spare- og lånegruppen hun er med i.

Mannen hennes, Martin Koné, var selger og reiste mye. Men pandemien satte en stopper for det, og inntekten hans ble borte. I likhet

med så mange andre millioner mennesker pandemien at også denne familien fikk store økonomiske og eksistensielle utfordringer.

SKOLE FOR ALLE BARN

De har ti barn i alderen 24 til fire år. Alle barna går på skolen, unntatt de to yngste, tvillingene på fire år.

– For oss har det vært et bevisst valg å sende barna på skolen. Verken mannen min eller jeg har utdanning. Vi vil ikke at barna våre skal vokse opp uten utdanning. Så det er viktig for oss at barna våre får den sjansen vi aldri fikk, sier ti-barnsmoren, med et varmt smil.

EN RENERE BY

På vekta har hun hengt opp sekker med plast hun har samlet denne dagen. Noen dager får hun mer enn andre dager. Alt blir notert og bokført så hun får utbetalt for det hun har samlet. Arbeidet setter spor. Hun har en inntekt, byen er blitt penere og barna får solide skolepulter som varer lenge. Og i kampen mot den globale oppvarmingen kan de verdifulle trærne, som ellers hadde blitt skåret ned og bygget til skolepulter, vokse videre.

– Dette er bra for alle parter, for meg og familien min, for naboene mine, for byen vår, for husdyra våre som slipper å tygge plast, for miljøet og naturen, og for våre barns fremtid. Jeg er stolt over at jeg kan være en del av dette, sier Rachelle Dembéle.

Veien ut av fattigdom starter første skoledag

Strømmestiftelsen

BEKJEMPER FATTIGDOM

Les mer om arbeidet på strommestiftelsen.no